DOMSTOLENS DOM (FØRSTE AFDELING)
AF 9. FEBRUAR 1984 [1]

Metro International Kommanditgesellschaft mod Oberfinanzdirektion München (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof)

»Tarifering — elektroniske kasseapparater«

Sag 60/83

Sammendrag

Fælles toldtarif — positioner — »kasseapparater« i henhold til pos. 84.52 B — produkt bestående af flere dele — tariferes efter punkt 3 b i de almindelige tariferingsbestemmelser (varer i sæt)

Et produkt, som på indførselstidspunktet består af flere dele emballeret hver for sig i samme papkasse, nemlig af en almindeligt anvendelig elektronisk bordregnemaskine med trykkeanordning og med en talrude med plads til 12-cifrede lysende tal (og hvormed der kan udføres additioner, multiplikationer, subtraktioner, divisioner, procentregning, kvadratrodsuddragning og beregninger med én konstant), af en aflåselig kasseenhed af stål med en pengeskuffe af plast, samt af tilbehør (elektrisk ledning) dobbelt papirrulle, støvhætte), kan ikke anses for en funktionel enhed og dermed heller ikke for én vare, nemlig et kasseapparat henhørende under pos. 84.52 B i den fælles toldtarif.

De bestanddele, som tilsammen udgør det omhandlede produkt, må anses for en »vare i sæt«, jfr. punkt 3 b i de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i den fælles toldtarif. Produktet skal derfor tariferes, som om det bestod af den bestanddel, der er karaktergivende.

I sag 60/83

angående en anmodning, som Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

1 — Processprog: Tysk.

METRO INTERNATIONAL KOMMANDITGESELLSCHAFT, Düsseldorf,

mod

OBERFINANZDIREKTION MÜNCHEN,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af pos. 84.52 B og/eller punkt 3 b i de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i den fælles toldtarif,

har

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af afdelingsformanden T. Koopmans og dommerne Mackenzie Stuart og G. Bosco,

generaladvokat: G. Reischl
justitssekretær: P. Heim

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

Forelæggelseskendelsen, retsforhandlingernes forløb og de skriftlige indlæg, der er indgivet i medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen, kan sammenfattes således:

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1. Den 15. april 1981 ansøgte Metro International Kommanditgesellschaft, sag-

søgeren i hovedsagen, Oberfinanzdirektion München om en bindende toldtariferingsudtalelse (»verbindliche Zolltarifauskunft«) angående et produkt, der blev betegnet som et »elektronisk kasseapparat PCR 1300«. Produktet består af flere dele emballeret hver for sig i samme papkasse, nemlig af en almindeligt anvendelig elektronisk bordregnemaskine med trykkeanordning og med en talrude med plads til 12-cifrede lysende tal (og hvormed der kan udføres additioner, multiplikationer, subtraktioner, divisioner, procentregning, kvadratrodsuddragning og beregninger med en konstant), af en aflåselig kasseenhed af stål med en pengeskuffe af plast, samt af tilbehør (elektrisk ledning, dobbelt papirrulle, støvhætte).

I en bindende toldtariferingsudtalelse af 11. juni 1981 henførte Oberfinanzdirektion produktet under pos. 84.52 A i den fælles toldtarif. Pos. 84.52 har følgende ordlyd:

»84.52 Regnemaskiner; bogholderimaskiner, kasseapparater, frankeringsmaskiner, billetmaskiner og lignende maskiner, der er forsynet med regnemekanismer:

A. Elektroniske regnemaskiner

B. Andre varer.«

For varer henhørende under pos. 84.52 A var der på det pågældende tidspunkt fastsat en autonom toldsats på 14 % og en bundet toldsats på 13,5 %.

Som begrundelse for tariferingen under pos. 84.52 A henviste Oberfinanzdirektion til punkt 3 i de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i den fælles toldtarif, som lyder således:

»3. I de tilfælde, hvor henførsel under to eller flere positioner kan komme på tale, gælder følgende:

a) En position med mere specificeret varebeskrivelse skal foretrækkes for positioner med mere almindelige varebeskrivelser.

b) Skønnes den foran under a) nævnte regel ikke tilstrækkelig vejledende ved tariferingen af blandinger og sammensatte varer, bestående af forskellige materialer eller forskellige bestanddele samt varer i sæt, tariferes de pågældende varer, som om de bestod af det materiale eller den bestanddel, der er karaktergivende, for så vidt udøvelsen af et skøn herover forekommer mulig.

c) . . .«.

Efter Oberfinanzdirektion's opfattelse udgør bordregnemaskinen, kasseenheden og tilbehøret, der er pakket i samme kasse, en vare i sæt, der som sådan ikke umiddelbart er omfattet af en position i toldtariffen. Som følge heraf skal de tariferes efter punkt 3 b i de almindelige tariferingsbestemmelser. For Oberfinanzdirektion er den elektroniske regnemaskine den karaktergivende bestanddel, således at hele sættet skal henføres under pos. 84.52 A i den fælles toldtarif som en »elektronisk regnemaskine«.

Ved afgørelse af 18. december 1981 afviste Oberfinanzdirektion den klage, der var indgivet i anledning af tariferingsudtalelsen. Idet den henviste til de forklarende bemærkninger til TSR-nomenklaturen, afsnit XVI, 84.52, C, anførte den, at kasseapparater i almindelighed består af en registreringsanordning og et opbevaringssted til kontantbeløb m.v., og at registreringsanordningen og kasseapparatet konstruktionsmæssigt udgør en enhed. De kan kun lægge de registrerede beløb sammen.

Derimod kan der med den vare, der er sagens genstand, også udføres en mængde beregninger, inklusive procentregning og kvadratrodsuddragning. Varens karakter af elektronisk regnemaskine ændres ikke af, at bordregnemaskinen og kasseenheden er forbundet med hinanden ved hjælp af en elektrisk ledning, og at bordregnemaskinen er udstyret med en dobbelt journalstrimmel (»doppellagiger Journalstreifen«). Selv om de ovenfor omtalte forklarende bemærkninger nævner et særligt tilbehør (C, femte afsnit), forøger dette kun kasseapparaternes regnekapacitet, men sætter dem ikke i stand til at udføre andre regneoperationer end additioner.

Sagsøgeren i hovedsagen er af den opfattelse, at den vare, der er sagens genstand, skal henføres under pos. 84.52 B i den fælles toldtarif. For denne position var der på det pågældende tidspunkt fastsat en autonom toldsats på 12 % og en bundet toldsats på 5,2 %.

Til støtte for sagsanlægget ved Bundesfinanzhof i anledning af Oberfinanzdirektion's afvisning af klagen og den bindende toldtariferingsudtalelse har sagsøgeren gjort gældende, at kombinationen af bordregnemaskine, kasseenhed og tilbehør ikke udgør en vare i sæt, men er en funktionel enhed, nemlig et elektronisk kasseapparat. De forskellige bestanddele er indkøbt i udlandet og solgt i toldområdet som kasseapparat. Desuden er kasseapparatet kendetegnet ved et særligt teknisk udstyr. Regnemaskinen er fremstillet specielt til kombinationen med kassenheden. Til forskel fra almindelige bordregnemaskiner er den udstyret med en stikdåse, som forbindelsesledningen til kasseenheden skal stikkes ind i samt med en ekstra spoleanordning til en dobbelt journalstrimmel.

Set fra et økonomisk synspunkt er kasseenheden værdiløs, når den ikke er forbundet med den elektroniske regnemaskine. Omvendt ligger regnemaskinens økonomiske betydning i dens udstyr, der er afstemt efter kasseapparatets funktion. En tilsvarende bordregnemaskine uden dette udstyr sælges til en lavere pris.

Ifølge sagsøgeren i hovedsagen gør den udtrykkelige omtale af kasseapparater med hjælpeudstyr i de ovenfor omtalte forklarende bemærkninger det muligt at tarifere kombinationen som kasseapparat.

Endvidere har Metro anført, at Oberfinanzdirektion udelukkende har støttet sig til de forklarende bemærkninger til TSR-nomenklaturen. Da der imidlertid ikke findes retligt bindende forskrifter om tariferingen, er den almindelige handelsopfattelse afgørende. I den forbindelse har Metro henvist til en erklæring fra Rationalisierungs-Gemeinschaft des Handels e. V. , Köln, som blev fremlagt for den nationale domstol. Heraf fremgår, at elektroniske kasseapparater fra begyndelsen af 70'erne i stigende omfang er trådt i stedet for mekaniske kasseapparater. Elektronikken har gjort det muligt at udstyre kasseapparaterne således, at de kan udføre subtraktioner og procentregning. Dette har lettet kasseindbetalingerne, især ved tilbagebetaling af pant og ved fastsættelse af rabatter og momsbeløb. Siden da har kasseapparaterne kunnet meget mere end at registrere og lægge sammen. For så vidt er de ovenfor omtalte forklarende bemærkninger forældede. Følgelig resulterer kombinationen af kasseapparat og regnemaskine i et moderne elektronisk kasseapparat, som kan finde anvendelse i talrige erhvervsvirksomheder.

2. Ifølge forelæggelseskendelsens grunde er den nationale ret af den opfattelse, at afgørelsen af, hvorvidt den anfægtede bindende toldtariferingsudtalelse er korrekt, afhænger af, hvordan tarifbegrebet »kasseapparat« (pos. 84.52 B i den fælles toldtarif) skal fortolkes. Det er ubestridt, at én af delene i det »elektroniske kasseapparat« er en elektronisk regnemaskine, der er omfattet af pos. 84.52 A.

Det kan dog ikke udledes af ordlyden af pos. 84.52 i den fælles toldtarif, at en sammensat vare, der består af følgende dele: elektronisk regnemaskine, kasseenhed og tilbehør, kan tariferes som kasseapparat, eller at der kun er tale om et kasseapparat i henhold til denne position, når registreringsanordningen og kasseenheden konstruktionsmæssigt udgør en enhed, således som Oberfinanzdirektion mener.

Bundesfinanzhof har anført, at forskellen i tariferingen af elektroniske regnemaskiner og kasseapparater ikke udelukker, at en elektronisk regnemaskine, som anvendes som kasseapparat efter at være løst forbundet med kasseenheden, skal betragtes som en funktionel enhed, der skal henføres under pos. 84.52 B. I denne forbindelse henviser Bundesfinanzhof til de forklarende bemærkninger til TSR-nomenklaturen, som efter Domstolens faste praksis er et gyldigt middel til fortolkningen af positionerne i den fælles toldtarif. Ifølge de forklarende bemærkninger skal en maskine, når den består af særskilte komponenter, som er bestemt til at arbejde sammen og udføre en klart defineret enkeltfunktion, henføres under den position, hvor den pågældende arbejdsfunktion er beskrevet, uanset om de enkelte komponenter foreligger som særskilte enheder, som blot skal forbindes med elektriske ledninger (afsnit XVI, almindelige bemærkninger, VI, vedrørende bestemmelse 3 til afsnit XVI i den almindelige toldtarif, 9. afsnit). En funktionel enhed af denne type kan foreligge, når kasseenheden og den elektroniske regnemaskine kun er stillet løst oven på hinanden og bliver forbundet med hinanden ved hjælp af en elektrisk ledning, uanset at en del af denne enhed, nemlig den elektroniske regnemaskine, også kan anvendes, når kasseapparatet er skilt ad.

Når henses til den tekniske udvikling på de elektroniske område, også for så vidt angår kasseapparater, forekommer det den nationale ret tvivlsomt, om den forklarende bemærkning, som Oberfinanzdirektion har henvist til (afsnit XVI, 84.52, C), stadig udgør en tilladelig fortolkning af ordlyden af det tarifmæssige begreb.

Den anerkender på den anden side, at de forskellige dele af den pågældende vare — hvis varen ikke kan anerkendes som en funktionel enhed — kan anses for en sammensat vare, bestående af forskellige bestanddele, eller en vare i sæt. I henhold til punkt 3 b i de almindelige tariferingsbestemmelser skal tariferingen i disse to tilfælde ske, som om varen bestod af den bestanddel, der er karaktergivende, nemlig i det foreliggende tilfælde den elektroniske regnemaskine.

3. Ved kendelse afsagt af VII. afdeling den 1. marts 1983 besluttede Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 at udsætte sagen, indtil Domstolen har udtalt sig om følgende præjudicielle spørgsmål:

»1. Skal begrebet 'kasseapparat' i pos. 84.52 B i den fælles toldtarif fortolkes således, at det omfatter en genstand, der betegnes som et 'elek-

tronisk kasseapparat', og som på indførselstidspunktet består af flere dele emballeret hver for sig i samme papkasse, nemlig af en almindeligt anvendelig elektronisk bordregnemaskine med trykkeanordning og med en talrude med 12-cifrede lysende tal (og hvormed der kan udføres additioner, multiplikationer, subtraktioner, divisioner, procentregning, kvadratrodsuddragning og beregninger med én konstant), af en aflåselig kasseenhed af stål med en pengeskuffe af plast, samt af tilbehør (elektrisk ledning, dobbelt papirrulle, støvhætte)? Kan de nævnte dele som helhed anses for en funktionel enhed og dermed for én vare, nemlig et kasseapparat henhørende under pos. 84.52 B i den fælles toldtarif, når henses til, at den elektroniske bordregnemaskine og kasseenheden, før de anvendes som kasseapparat, skal stilles oven på hinanden ved hjælp af dertil indrettede anordninger (elektrisk ledning med stik i kasseenheden, en stikdåse, der svarer hertil, i bordregnemaskinen og stødpuder af gummi, der svarer til hinanden, på begge dele), uden at der dog er fast forbindelse mellem dem?

2. Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende:

   Kan sådanne genstande, der består af flere dele, anses for en 'vare i sæt', eller 'sammensatte varer bestående af ... forskellige bestanddele', jfr. punkt 3 b i de almindelige tariferingsbestemmelser?«

Forelæggelseskendelsen blev registreret på Domstolens justitskontor den 11. april 1983.

Ved kendelse af 21. september 1983 har Domstolen i medfør af procesreglementets artikel 95, stk. 1 og 2, besluttet at henvise sagen til første afdeling.

I medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen er der indgivet skriftligt indlæg af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved Christoph Bail, den juridiske tjeneste, som befuldmægtiget.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Skriftlige indlæg indgivet til Domstolen

Kommissionen er af den opfattelse, at en vare som den, der er hovedsagens genstand, og som ud over de regningsarter, der sædvanligvis udføres af kasseapparater (additioner, multiplikationer, subtraktioner) også kan udføre mere komplicerede beregninger (f.eks. kvadratrodsuddragning), ikke kan anses for en funktionel enhed og dermed heller ikke for én vare, nemlig et kasseapparat henhørende under pos. 84.52 B i den fælles toldtarif.

Kommissionen har påpeget, at ved afgørelsen af, om en vare, der består af fra hinanden adskilte dele, udgør en funktionel enhed, der henhører under en bestemt position, er det ikke de funktioner, der faktisk udføres, som har betydning, men snarere den objektive egnethed til at udføre visse funktioner. Hvis man vil undgå omgåelser af toldsatserne, kan tariferinger ikke støttes på den påtænkte anvendelse af den konkrete

vare, men kun på dennes objektive beskaffenhed.

Den forklarende bemærkning i TSR-nomenklaturen, som den nationale ret henviser til, giver en meget snæver definition af begrebet funktionel enhed: de enkelte komponenter skal udføre en klart defineret enkeltfunktion, som er beskrevet i en position (afsnit XVI, almindelige bemærkninger, VI, vedrørende bestemmelse 3 til afsnit XVI i den fælles toldtarif, 9. afsnit). Denne snævre definition forklares af den omstændighed, at den forklarende bemærkning kun kan bevirke en udvidende fortolkning af det omhandlede tarifmæssige begreb i overensstemmelse med de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i den fælles toldtarif, som er bindende. Hvis en af de nævnte betingelser ikke er opfyldt, kan man vanskeligt hævde, at kun en enkelt position kommer i betragtning. I dette tilfælde skal tariferingen foretages efter punkt 3 i de almindelige tariferingsbestemmelser.

Det er desuden et spørgsmål, om den vare, der udgør en funktionel enhed, udfører netop den funktion, der er beskrevet i den pågældende position, og om denne funktion er den eneste, den udfører. I det foreliggende tilfælde kan den del, der består af en almindeligt anvendelig elektronisk bordregnemaskine, isoleret eller sammen med de øvrige dele udføre funktionen som regnemaskine, der henhører under pos. 84.52 A. Den genstand, der betegnes som »elektronisk kasseapparat« er altså i stand til at udføre andre funktioner end dem, der beskrives i den forklarende bemærkning vedrørende begrebet kasseapparat, herunder funktioner, der er beskrevet i flere positioner. Som følge heraf opfylder den ikke det ovennævnte kriterium om enkeltfunktionen. Under disse omstændigheder ville en tarifering ved hjælp af begrebet funktionel enhed være i strid med de bindende bestemmelser i punkt 1 og 3 i de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i den fælles toldtarif.

Endvidere har Kommissionen anført, at de forklarende bemærkninger til TSR-nomenklaturen med regelmæssige mellemrum tilpasses i takt med den tekniske udvikling. Afsnittet vedrørende pos. 84.52 er senest ændret i juni 1979. Der er derfor ikke grund til at betvivle disse bemærkningers relevans under henvisning til den tekniske udvikling i elektronik-sektoren.

Hvad angår det andet spørgsmål, har Kommissionen fastslået, at det omhandlede »elektroniske kasseapparat« ikke kan anses for en vare, bestående af forskellige bestanddele, i den i punkt 3 b i de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i den fælles toldtarif forudsatte betydning. Ifølge afsnit VIII i de forklarende bemærkninger til TSR-nomenklaturen vedrørende punkt 3 b i de almindelige tariferingsbestemmelser betragtes som sammensatte varer bestående af forskellige bestanddele ikke alene varer, i hvilke bestanddelene er fastgjort til hinanden som en praktisk taget uadskillelig enhed, men også varer bestående af bestanddele, som kan skilles ad, forudsat at bestanddelene er afpasset til hinanden og supplerer hinanden indbyrdes, og at de tilsammen udgør en helhed, som det ville være vanskeligt at sælge som særskilte dele. Den omtvistede vare består faktisk af bestanddele, som kan skilles ad, og som er afpasset til hinanden og supplerer hinanden indbyrdes, men den anden betingelse, som kræver, at bestanddelene vanskeligt kan sælges særskilt, er ikke opfyldt, for så vidt angår bordregnemaskinen. Denne er nemlig en almindeligt anvendelig elektronisk regnemaskine, der kan sælges særskilt.

Ifølge Kommissionen er den vare, der skal tariferes, derimod en vare i sæt, jfr. punkt 3 b i de almindelige tariferingsbestemmelser. Ifølge afsnit IX i de forklarende bemærkninger til TSR-nomenklaturen vedrørende denne regel forstås ved varer i sæt varer, som

a) består af produkter eller genstande, som har en selvstændig eller supplerende anvendelse, sammenpakket for at kunne udføre en speciel funktion, og

b) er pakket i detailsalgspakninger (i æsker eller kasser eller opsat på karton etc.).

Den omtvistede vares bestanddele er genstande, som har en supplerende anvendelse, og som er sammenpakket for at kunne udføre en speciel funktion. Alle bestanddelene er pakket i samme kasse og beregnet til detailsalg.

Med henblik på tariferingen af det omtvistede »elektroniske kasseapparat« som vare i sæt har Kommissionen henvist til afsnit VII i de forklarende bemærkninger til TSR-nomenklaturen vedrørende punkt 3 b i de almindelige tariferingsbestemmelser. I henhold til dette afsnit kan en vares væsentlige karakter afgøres på grundlag af bestanddelens beskaffenhed, mængde vægt eller værdi eller efter den betydning, den pågældende bestanddel har for varens anvendelse. Når henses til alle disse faktorer og især dens værdi og dens betydning for hele varen, er det den elektroniske regnemaskine, som må betragtes som den karaktergivende bestanddel. Som følge heraf må den omtvistede vare henføres under pos. 84.52 A i den fælles toldtarif som en elektronisk regnemaskine.

III — Mundtlig forhandling

I retsmødet den 20. oktober 1983 har sagsøgeren i hovedsagen, ved advokat Günther Kroemer II, Düsseldorf, og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved Christoph Bail, den juridiske tjeneste, som befuldmægtiget afgivet mundtlige indlæg.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 8. december 1983.

Præmisser

1 Ved kendelse af 1. marts 1983, indgået til Domstolen den 11. april 1983, har Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt Domstolen to præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af den fælles toldtarif.

2 Spørgsmålene er rejst under en sag vedrørende tariferingen af et produkt, som af importøren var blevet betegnet som et »elektronisk kasseapparat«, men som ifølge den bindende toldtariferingsudtalelse fra det kompetente toldsted skulle betragtes som en elektronisk regnemaskine, der henhører under pos. 84.52 A i den fælles toldtarif.

3 Pos. 84.52 i den fælles toldtarif lyder således:

»84.52 Regnemaskiner; bogholderimaskiner, kasseapparater, frankeringsmaskiner, billetmaskiner og lignende maskiner, der er forsynet med regnemekanismer:

A. Elektroniske regnemaskiner

B. Andre varer.«

4 Bundesfinanzhof har i de præjudicielle spørgsmål givet følgende beskrivelse af det omtvistede produkt: »en genstand, der betegnes som et 'elektronisk kasseapparat', og som på indførselstidspunktet bestod af flere dele emballeret hver for sig i samme papkasse, nemlig af en almindeligt anvendelig elektronisk bordregnemaskine med trykkeanordning og med en talrude med plads til 12-cifrede lysende tal (og hvormed der kan udføres additioner, multiplikationer, subtraktioner, divisioner, procentregning, kvadratrodsuddragning og beregninger med én konstant), af en aflåselig kasseenhed af stål med en pengeskuffe af plast, samt af tilbehør (elektrisk ledning, dobbelt papirrulle, støvhætte)«. Retten har gjort opmærksom på, at »den elektroniske bordregnemaskine og kasseenheden, før de anvendes som kasseapparat, skal stilles oven på hinanden ved hjælp af dertil indrettede anordninger (elektrisk ledning med stik i kasseenheden, en stikdåse, der svarer hertil, i bordregnemaskinen og stødpuder af gummi, der svarer til hinanden, på begge dele), uden at der dog er fast forbindelse mellem dem«.

5 Bundesfinanzhof har i sit første spørgsmål spurgt, om sådanne dele som helhed kan anses for en funktionel enhed og dermed for én vare, nemlig et kasseapparat henhørende under pos. 84.52 B i den fælles toldtarif. Hvis spørgsmålet besvares benægtende har den i det andet spørgsmål spurgt, om sådanne genstande, der består af flere dele, kan anses for en »vare i sæt« eller »sammensatte varer bestående af ... forskellige bestanddele«, jfr. punkt

3 b i de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i den fælles toldtarif.

6 I bestemmelse 3 til afsnit XVI i den fælles toldtarif, som kapitel 84 henhører under, anføres det, at kombinerede maskiner, der består af to eller flere maskiner, der er sammenbygget til en enhed, samt maskiner, der er indrettet til at udføre flere funktioner (komplementære eller alternative), tariferes efter den pågældende kombinations eller maskines hovedfunktion.

7 I henhold til de forklarende bemærkninger til TSR-nomenklaturen finder reglerne i bestemmelse 3 til afsnit XVI ikke anvendelse i tilfælde, hvor maskiner, apparater eller redskaber består af særskilte komponenter, der er bestemt til at arbejde sammen og udføre en klart defineret enkeltfunktion, som er beskrevet i en position i kapitel 84. De forklarende bemærkninger tilføjer, at den omstændighed, at de enkelte komponenter f.eks. af praktiske grunde foreligger som særskilte enheder, som blot skal forbindes med rørledninger eller med anordninger til kraftoverførsel eller med elektriske ledninger, ikke er til hinder for, at helheden tariferes i den position, hvor den pågældende arbejdsfunktion er beskrevet.

8 Den nationale ret har stillet det spørgsmål, om begrebet funktionel enhed efter de forklarende bemærkninger også omfatter det tilfælde, hvor kasseenheden og den elektroniske regnemaskine kun er stillet løst oven på hinanden og forbundet med hinanden ved hjælp af en elektrisk ledning. Hvis dette er tilfældet, udfører alle komponenterne sammen en klart defineret enkeltfunktion, nemlig som kasseapparat henhørende under pos. 84.52 B i den fælles toldtarif. At den elektroniske regnemaskine, der er en del af denne samlede vare, også kan anvendes som regnemaskine, når kasseapparatet er skilt ad, behøver ifølge den nationale ret ikke at være til hinder herfor.

9 Det må imidlertid bemærkes, at formålet med de forklarende bemærkninger er at gøre det muligt at henføre maskiner og apparater, som består af forskellige komponenter, der henhører under flere positioner, under én bestemt position, når komponenterne tilsammen er bestemt til at udføre den klart definerede enkeltfunktion, som er beskrevet i den pågældende position. Som følge heraf tager de forklarende bemærkninger ikke sigte på et produkt som

det, der er beskrevet af den nationale ret, eftersom dette er karakteriseret ved, at der blandt dets bestanddele er en elektronisk regnemaskine, som kan anvendes uafhængigt af de andre bestanddele og til andre funktioner end dem, som alle bestanddelene kan udføre i fællesskab.

10 Som følge heraf må det første spørgsmål besvares således, at et produkt, som på indførselstidspunktet består af flere dele emballeret hver for sig i samme papkasse, nemlig af en almindeligt anvendelig elektronisk bordregnemaskine med trykkeanordning og med en talrude med plads til 12-cifrede lysende tal (og hvormed der kan udføres additioner, multiplikationer, substraktioner, divisioner, procentregning, kvadratrodsuddragning og beregninger med én konstant), af en aflåselig kasseenhed af stål med en pengeskuffe af plast, samt af tilbehør (elektrisk ledning, dobbelt papirrulle, støvhætte) ikke kan anses for en funktionel enhed og dermed heller ikke for én vare, nemlig et kasseapparat henhørende under pos. 84.52 B i den fælles toldtarif.

11 Da svaret på det første spørgsmål er benægtende, må det andet spørgsmål vedrørende punkt 3 b i de almindelige tariferingsbestemmelser behandles. Ifølge denne regel skal sammensatte varer, bestående af forskellige materialer eller forskellige bestanddele samt varer i sæt, tariferes, »som om de bestod af det materiale eller den bestanddel, der er karaktergivende«, når tariferingen ikke kan ske efter punkt 3 a i de almindelige tariferingsbestemmelser. Ifølge denne bestemmelse skal en position med mere specificeret varebeskrivelse foretrækkes for positioner med mere almindelig varebeskrivelse.

12 Det er i forelæggelseskendelsen anført, at hvis det omtvistede produkt i virkeligheden skal anses for »varer i sæt« eller »sammensatte varer, bestående af forskellige bestanddele« i henhold til punkt 3 b i de almindelige tariferingsbestemmelser, er det snarere den elektroniske regnemaskine, der er den karaktergivende bestanddel, da dennes værdi er højere end de andre bestanddeles, og da formålet med at anvende den sammensatte vare er — ud over registreringen og sammenlægningen af tal — også at udføre mere komplicerede regneoperationer.

13 Hvad angår punkt 3 b i de almindelige tariferingsbestemmelser, siges det i de forklarende bemærkninger til TSR-nomenklaturen, at udtrykket »varer i sæt«

omfatter varer, som består af produkter eller genstande, som har en selvstændig eller supplerende anvendelse, sammenpakket for at kunne udføre en speciel funktion, og som er pakket i detailsalgspakninger.

14 Domstolen er af den opfattelse, at det produkt, der er beskrevet af den nationale ret, opfylder disse kriterier og derfor henhører under punkt 3 b i de almindelige tariferingsbestemmelser. Under disse omstændigheder skal produktet, som den nationale ret med rette har fastslået, tariferes efter den bestanddel, der er karaktergivende.

15 Det andet spørgsmål skal derfor besvares således, at de bestanddele, som tilsammen udgør det i det første spørgsmål omhandlede produkt, må anses for en »vare i sæt«, jfr. punkt 3 b i de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i den fælles toldtarif. Produktet skal derfor tariferes, som om det bestod af den bestanddel, der er karaktergivende.

Sagens omkostninger

16 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale domstol, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (første afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt den af Bundesfinanzhof ved kendelse af 1. marts 1983, for ret:

1. **Et produkt, som på indførselstidspunktet består af flere dele emballeret hver for sig i samme papkasse, nemlig af en almindeligt anvendelig elektronisk bordregnemaskine med trykkeanordning og med en**

talrude med plads til 12-cifrede lysende tal (og hvormed der kan udføres additioner, multiplikationer, subtraktioner, divisioner, procentregning, kvadratrodsuddragning og beregninger med én konstant), af en aflåselig kasseenhed af stål med en pengeskuffe af plast, samt af tilbehør (elektrisk ledning, dobbelt papirrulle, støvhætte), kan ikke anses for en funktionel enhed og dermed heller ikke for én vare, nemlig et kasseapparat henhørende under pos. 84.52 B i den fælles toldtarif.

2. De bestanddele, som tilsammen udgør det i det første spørgsmål omhandlede produkt, må anses for en »vare i sæt«, jfr. punkt 3 b i de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i den fælles toldtarif. Produktet skal derfor tariferes, som om det bestod af den bestanddel, der er karaktergivende.

Koopmans Mackenzie Stuart Bosco

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 9. februar 1984.

Justitssekretæren
efter bemyndigelse

H. A. Rühl

Ekspeditionssekretær

T. Koopmans

Formand for første afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT G. REISCHL FREMSAT DEN 8. DECEMBER 1983 [1]

Høje Domstol.

Den anmodning om præjudiciel afgørelse, der i medfør af EØF-traktatens artikel 177 er indgivet af Bundesfinanzhof, VII. afdeling, ved kendelse af 1. marts 1983, drejer sig om pos. 84.52 i den fælles toldtarif. Denne position omfatter regnemaskiner, bogholderimaskiner, kasseapparater, frankeringsmaskiner, billetmaskiner og lignende maskiner, der er forsynet med regnemekanismer. Pos. A omfatter elektroniske

1 — Oversat fra tysk.